

V E N D I M
Nr. 209, datë 24.12.2001

“NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË”

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Zija Vuci	Anëtar i “““
Gjergj Sauli	Anëtar i “““
Kujtim Puto	Anëtar i “““
Kristofor Peçi	Anëtar i “““
Petrit Plloçi	Anëtar i “““
Sokol Sadushi	Anëtar i “““
Alfred Karamuço	Anëtar i “““

me sekretare Arbenka Lalica, në datën 15.10.2001, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.130 Akti që i përket:

KËRKUES: ARJAN KETA, përfaqësuar nga avokat Dashamir Kora.

SUBJEKT I INTERESUAR:DIFTERE KETA, përfaqësuar nga Aurela Anastasi.

OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetues i vendimit nr.1305, datë 10.11.2000 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë.

Për shfuqizimin e këtij vendimi kërkuesi ka parashtruar si shkak:

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë kanë shqyrtuar çështjen pa marrë njoftim unë si ndërgjyqës e për më tej pa iu komunikuar paraprakisht rekursi në interes të ligjeve që vuri në lëvizje këto kolegje.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Alfred Karamuço, përfaqësuesit e kërkuesit, të subjektit të interesuar, si dhe shqyrtoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

Kërkuesi Arjan Keta, që prej vitit 1992 e në vazhdim, ka pasur një konflikt gjyqësor me subjektin e interesuar Diftete Keta, me objekt lirim e dorëzim banese. Përfundimisht, me vendimin nr.952, datë 1.7.1998 të Gjykatës së Kasacionit është lënë në fuqi vendimi nr.5934, datë 24.11.1997 i Gjykatës së Rrethit Tiranë, sipas të cilit banesa i përket kërkuesit.

Në datën 2.8.1999 subjekti i interesuar Diftete Keta ka ushtruar rekurs në interes të ligjit dhe Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.1305, datë 10.11.2000, kanë vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës së Kasacionit, si dhe të Gjykatës së Rrethit Tiranë dhe lirim in e dorëzimin e banesës objekt konflikti Diftete Ketës.

Gjykata Kushtetuese vëren se pretendimi i ngritur nga kërkuesi, sipas të cilit rekursi i paraqitur nga subjekti i interesuar Diftete Keta nuk i është komunikuar, e për pasojë ai nuk ka pasur dijeni për shqyrtimin e çështjes në Kolegjet e Bashkuara, nuk mbështetet në provat e administruara e të ndodhura në dosje, si dhe ato të siguruar nga kjo Gjykatë.

Gjykata e Lartë ka njoftuar kërkuesin për t'u paraqitur në atë Gjykatë, duke i dërguar telegramet me nr. D-16, datë 1.12.1999 dhe nr.39/0339, datë 9.6.2000 në emër të Arjan Ketës. Meqenëse ky nuk është paraqitur është dërguar telegrami i tretë me nr.38/0510, datë 18.6.2000 në emër të Dashamir Reçit, i caktuar si përfaqësues nga vetë kërkuesi.

Pas këtyre veprimeve, Gjykata e Lartë ka gjykuar çështjen. Nga shkresa nr.3382, datë 16.11.2001 e Albtelekomit, Filiali Tiranë, drejtuar Gjykatës Kushtetuese, vërtetohet se të dy telegramet e fundit janë marrë nga të lartpërmendurit. Pas këtyre veprimeve është e drejta e palës

ndërgjygjëse të vlerësojë nëse duhet të paraqitet ose jo në gjykatën që ka çështjen për gjykim. Fakti që palët nuk paraqiten për gjykim pas këtij momenti nuk e bën procesin jo të rregullt në kuptimin kushtetues.

Në këto kushte, Gjykata Kushtetuese arrin në konkluzionin se Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë edhe pse kanë shqyrtuar rekursin në mungesë të avokatit të kërkuesit, mungesa erdhi nga mosveprimet e vetë kërkuesit e të përfaqësuesit të tij. Për pasojë nuk mund të pranohet pretendimi i ngritur nga kërkuesi se ndaj tij Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë kanë zhvilluar një proces jo të rregullt ligjor.

PËR KËTO ARSYE:

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të neneve 131/f dhe 134/g të Kushtetutës, si dhe nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, me shumicë votash,

V E N D O S I:

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

MENDIMI I PAKICËS

Jam për pranimin e kërkesës.

Në shqyrtimin e rekursit nga Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë janë shkelur parimet bazë procedurale, ajo e kontradiktoritetit dhe e mbrojtjes, e për pasojë gjykimi ka qenë i parregullt në kuptim të nenit 42 pika 1 të Kushtetutës. Kjo doli mëse e qartë dhe e provuar në shqyrtimin e çështjes nga Gjykata Kushtetuese, pavarësisht se shumica përpqet të argumentojë të kundërtën.

Ekzistenca ose jo e elementëve, që përbëjnë pakushtetutshmërinë në shqyrtimin e çështjes nga Kolegjet e Bashkuara, në rastin konkret është një çështje fakti, që zgjidhet lehtësisht vetëm nga analiza e provave të ndodhura në dosje dhe jo me hamendje. Në rastin në shqyrtim, fjala nuk është për provat që vërtetojnë ose jo themelin, por për ato dokumente e fakte që provojnë ose jo procesin e parregullt ligjor. Në këtë kuptim, edhe në procesin e kontrollit kushtetues shqyrtohen e vlerësohen prova, por natyrisht me specifikat që rrjedhin nga ky proces.

Në këtë vështrim, pakica tërheq vëmendjen në këto probleme që kanë të bëjnë me provat dhe që vërtetojnë katërcipërisht se kërkuesi nuk ka marrë dijeni për rekursin, për shqyrtimin e tij dhe për vendimin e marrë, deri në momentin kur atij i komunikohet ai (vendimi) për efekt ekzekutimi.

1. Në dosje nuk ka dokumente që të vërtetojnë se rekursi i është komunikuar kërkuesit ose përfaqësuesit të tij.

2. Shumica bën fjalë për dy telegrame të Gjykatës së Lartë, të cilat (sipas saj) u janë dorëzuar personave të lartpërmendur.

Në radhë të parë, nuk ka prova por vetëm hamendje lidhur me faktin nëse thirrja e kërkuesit dhe e përfaqësuesit të tij nga Gjykata e Lartë (me telegramet) kishte të bënte me komunikimin e rekursit apo ndonjë problem tjetër që s’lidhej fare me çështjen.

Shkresa e Filialit të Telekomit Tiranë, e cila bën fjalë për marrjen në dorëzim të telegrameve nga të interesuarit ka bashkëlidhur fotokopjet e dy dëftesave të komunikimit, të cilat, të para edhe me sy të lirë, nuk sjellin kurrësesi bindje se janë nënshkruar nga të lartpërmendurit.

Për të konkluduar se sa të dyshimta janë këto “lajmërime” shërben edhe fakti se nga tërësia e materialeve të dosjes del se Arjan Keta për një periudhë të gjatë banon familjarisht në Greqi.

Së fundi, do të ishte alogjike të mendohej se kërkuesi apo përfaqësuesi i tij, edhe pse morën rekursin apo lajmërimin për atë, të ishin kaq të “painteresuar” sa të mos siguronin pjesëmarrje në shqyrtimin e çështjes për të mbrojtur atë ç’ka kishin fituar me vendimin e mëparshëm.

ANËTAR
A. Karamuço